

måneder, ble lederkonferansen et sted der de fleste viktige tillitsvalgte og fremtidige landsmøtedelegater for første gang kunne diskutere valget. Lufta gikk ut av ballongen.

For noen år siden ble disse udemokratiske tendensene ytterligere utvidet. Det ble introdusert et eget møte for lederne av lokallagene. Jeg var med på de første møtene som leder i lokallaget i Akershus. Disse møtene har den samme uformelle formen som lederkonferansen, bare i mindre skala. Hele formatet er udemokratisk fordi sakspapirene bestod av (mange) slides på veggen og ikke noe referat.

MANGLENDE LEGITIMITET

Den offentlige diskusjonen om statusen til de som har studert i utlandet og søker norsk autorisasjon som psykolog, forteller også sitt om manglende bakkekontakt sentralt i foreningen. Helt uavhengig av realitetene i saken viser diskusjonene både på ulike Facebook-grupper og andre steder at det er liten lojalitet til foreningen og lav profesjonsbevissthet hos mange vanlige psykologer. Det haglet i ukesvis med ukvemsord og mishagsyttringer mot foreningen, og det virker som det er ganske mange psykologer som ikke har særlig mye til overs for hvordan ting gjøres i Psykologforeningen.

SEKRETARIAT OG TILLITSVALGTE

I Psykologforeningen har de sekretariatsansatte for mye makt. I mange sammenhenger oppfører de seg som om de har samme rolle som medlemmer som er tillitsvalgte. Vi kan se det i møter der ansatte er med på diskusjonene og fører an. Videre at de anser egne argumenter og synspunkter for å ha samme vekt eller relevans som de som kommer fra tillitsvalgte. Utenfor Psykologforeningens egne møter kan vi se den samme skjevheten ved at ansatte agerer på vegne av foreningen og anser seg for å ha et naturlig mandat selv om det ikke er formelt forankret. I Norsk psykologforening må vi stille oss spørsmålet: Er det medlemmene og de tillitsvalgte som er til for sekretariatet, eller er det sekretariatet som er til for medlemmene og de tillitsvalgte?

Det må endring til. Den gammeldagse måten å drive foreningen på skaper avstand, illojalitet og styrker pampe-imaget til foreningen sentralt. Vi lever i en tid med økende avstand fra eliten og til vanlige folk. Så også i Psykologforeningen. Det er en farlig kurs. ❌

Fejlsitat om delt omsorg

Furuholmen bør gå i sig selv.

MAI HEIDE OTTOSEN, seniorforsker, ph.d., Det Nationale Center for Velfærdsforskning

OMSORGSRETT

I ET DEBATINDLÆG om delt omsorg (Psykologtidsskriftet, vol. 53, nr. 12, 2016), citerer Dag Furuholmen mig for at bekræfte, at delt bosted skulle føre til en række positive outcomes for skilsmissebørn. Han refererer til et interview med mig, der blev bragt i dagbladet Politiken.¹ Der er tale om fejl citering. I det pågældende interview gør jeg omvendt gældende, at jeg (på grundlag af multivariate statistiske analyser) ikke har været i stand til at eftervise, at samværsordningens omfang i sig selv har nogen betydning for børns trivsel. Derimod har bl.a. forældrenes samarbejds-kvalitet betydning for, om skilsmissebørn trives.

Der har gennem de sidste år været en intens og til tider giftig debat om det delte forældreskab i flere internationale akademiske tidsskrifter. Debatten er opsummeret i to artikler, som Furuholmen selv refererer til.^{2,3} De handler begge om, hvordan man kan forebygge, at forskningsresultater bliver misbrugt eller gjort til gidsler for en politiseret dagsorden. Disse artikler burde have ført til selvansagelse hos Furuholmen. ❌

.....

1. Politiken, 18. juni 2016
2. Emery, R.E., Holtzworth-Munroe, A., Johnston, J.R., Pedro-Carroll, J.L., Pruett, M.K., Saini, M. & Sandler, I. (2016), «Bending» Evidence for a Cause: Scholar-Advocacy Bias in Family Law. *Family Court Review*, 54: 134–149. doi:10.1111/fcre.12210
3. Sandler, I., Saini, M., Pruett, M.K., Pedro-Carroll, J.L., Johnston, J.R., Holtzworth-Munroe, A. & Emery, R.E. (2016), Convenient and Inconvenient Truths in Family Law: Preventing Scholar-Advocacy Bias in the Use of Social Science Research for Public Policy. *Family Court Review*, 54: 150–166. doi:10.1111/fcre.12211